

Scénář k rozhlasové reportáži ZŠ Jiráskova – Jana Pavlíčková: *Nikdy jsem nelitovala, že jsem nehradila svoje přesvědčení*

Zní hudba (Josef Suk: Klavírní skladby, op. 12, Allegretto)

Středoškolská profesorka Jana Pavlíčková je celoživotně spjata s Benešovem. Ve svých vzpomínkách vidí svého tatínka, klavíristu Jaroslava Nigrína, jak hraje v jejich vilce v Sukově ulici. Také si vzpomíná, jak sedí na klíně hudebního skladatele Josefa Suka, který si k Nigrínovým domů chodil přehrávat své skladby. První zlom v jejím životě přišel v jejích šesti letech se začátkem druhé světové války.

“Na začátku války mého tatínka Němci zavřeli do koncentráku, protože můj strejda Karel Nigrín, který byl profesorem na gymnáziu v Uherském Hradišti, pracoval proti Němcům. A oni ho chtěli zavřít a on se dostal z Uherského Hradiště ven. A velice složitou cestou se dostal do Anglie, kde byl potom členem exilové vlády.”

Tatínka paní Pavlíčkové odvezli nejprve do Brna, do Kounicových kolejí, potom do internačního tábora ve Svatobořicích. Později ho převezli do pobočného tábora v Lutíně, kde byl nucen pracovat v kamenolomu. Naštěstí oba bratři válku přežili a rodina se po válce opět shledala.

“Já jsem si hrála před domem s míčem, pinkala jsem o stěnu a najednou tam stál u branky nějaký pán a já jsem ho poznala. A já jsem z té radosti nevěděla co, tak jsem přelezla plot a popadla jsem ho, říkám: “Strejčku!”

Na rodinu paní Pavlíčkové bohužel dopadla další totalita. Karla Nigrína v roce 1949 odsoudili komunisté ve vykonstruovaném politickém procesu k trestu smrti. Stejně jako předtím nacisté. Trest mu byl později zmírněn na doživotí. Propustili ho v roce 1966. V roce 1968 byl zakládajícím členem a předsedou sdružení bývalých politických vězňů K 231. Do konce života ho sledovala StB. Maminka a tatínek paní Pavlíčkové museli vykonávat podřadná zaměstnání, sestřenice Jarka a sestra Milena emigrovaly.

“Napřed odešla Milena a ta utekla přes Rakousko s manželem, a to nebylo hezký, protože nás kvůli tomu pronásledovali. A ten Skaut k tomu. Ona celá naše rodina nebyla žádoucí.”

Paní Pavlíčková se nakonec stala maminkou tří dětí a pyšnou babičkou a prababičkou. Celý život se angažovala ve skautském hnutí. Na gymnáziu v Benešově byla oblíbenou profesorkou anglického a ruského jazyka. A co by vzkázala budoucí generaci? Současným dětem?

“Aby nikdy nehradily svoje přesvědčení. To by zradily samy sebe. Já jsem měla kvůli tomu spoustu nepříjemností. Nikdy jsem toho nelitovala a moje děti taky.”